

SZÉKESFEJÉRVÁR

TÁRSADALMI HETILAP.

A városi és megyei hatóság, gazdasági-egylet, tanítók és községi jegyzők együletének közlönye.

Megjelen hetenkint kétszer szerdán és szombaton.

A lap ára

hához hordással vagy postán küldve:

Egy évre	8 frt. — kr.
Fél évre	4 frt. — kr.
Negyed évre	2 frt. — kr.

Bérmertelen leveleket csak ismert kéztől fogadunk el.

Hirdetmény a bélyegdíjon felül, minden négy

hasábos petisor: Megrendelőinktől 4 — nem megrendelőinktől 6 krért igrtattatik be.

Lapunk számára hirdetések felvesznek **Budapestben:** Hasenstein és Vogler, Lang L. és társa, Weisz Móricz.
Bécsben: Oppelik L. és Mosse Rudolf. Hrdlicka Vincze.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Székesfejérvár” szerkesztőségének (Vörösmarty-tér 6-ik sz.) czimzandók: — a lap ára, hirdetmények és a hirdetményi díjak **Klökner Péter** kiadó könyvkereskedésében vétetnek fel. — Nyilttérben megjelölő közlemények után négy hasábos petisorért 10 kr. fizetendő.

Kéziratok nem küldetnek vissza.

Előfizetési felhívás

„SZÉKESFEJÉRVÁR”

társadalmi hetilap 1878-ik évi
apríl—június negyedévi folyamára.

A lap ára:

Egész évre	8 frt.
Fél évre	4 frt.
Negyedévre	2 frt.

Lapunk ez évben is negyedévi pályafutását végzi be e hó végével s megkezdődik pályájának második negyede.

Megfeleltünk-e kitűzött programunknak, azt tisztelt előfizetőink ítéljék meg, és ha meg: akkor kérjük továbbra is becses támogatásukat.

Nem ütünk nagy zajt, nem kendőzzük magunkat az öndicséret mázával, mert az nem tartós, sőt sok tekintetben neveltséges, csupán azt mondjuk a mi való.

Lapunk társadalmi lap, melynek feladata nevelni, tanítani, oktatni, inteni javítani s mindezt az illem és tisztesség korlátai között.

Mi nem akarunk pusztán hirharang lenni, mert egy vidéki lapnak magasabb szempontból kell kiindulnia, minthogy csak a kőszá hírek tovább adásával mulattassa olvasóit.

Mindent el fogunk követni jövőre is, hogy lapunk minél tartalmasabb legyen. — Hozni fogunk értekezéseket a társadalmi, gazdasági kereskedelmi s művészeti élet teréről, mint eddig azért, — hogy olvasóink minden osztálya megtalálja abban a maga részét.

A szépirodalmi részt is igyekszünk kedvessé s mulattatóvá tenni, hogy kedves olvasónk is feltalálja benne a mi az ő nyökre való.

A helyi, megyei s országos hírek közlésén kívül figyelemmel kísérjük a külföldet is, azért, mert számosan lévén olvasóink

közt, a kik más közlönyvel nem rendelkezhetnek, gondoskodnunk kell arról, hogy azok is figyelemmel kísérhessék az események folyamát.

Munkatársaink napenként szaporodnak, a jövő évnegyre igen jeles dolgozatokkal vagyunk ellátva, melyek élvezetes órákat fognak olvasóinknak szerezni.

Azonban „hiában plántál Pál, hiában öntöz Apollós, ha onnan felülről nem jön segítség,” hiában fáradozunk, munkálkodunk mi is ha lapunk anyagi támogatásban nem részesül: felkérjük azért tisztelt előfizetőinket, hogy lapunkat jövőre is támogassák, ismerőiknek ajánlják s különösen most az előfizetést mielőbb megújítani sziveskedjenek.

Lapunktól eddigi szerkesztőtársunk Hattyuffy Dezső ur megvált s az újdondászi szerepkört Láng Sándor ur e lap egykori újdondásza vette át.

Az előfizetési pénzek Klökner Péter kiadó urhoz küldendők, legújtanosabban posta-utalványokon.

A törvény iránti tisztelet.

(Vége)

A legelső a mit erre nézve tenni kell: a fennálló törvények pontos, szigorú végrehajtása. Ha látni fogja a közönség, hogy a törvény nemcsak írott malaszt, hanem erő és hatalom, mely előtt ha jószántából nem, kénytelenségből is tartozik meghajolni: megszokja az engedelmisséget s megtanulja tisztelni az erőt, mely képes megtorolni a törvény elleni dacolást és ellenszegülést, a mások jogainak és biztonságának megsértését, állami közös érdekeink kijátszását.

A polgári jogokkal bírók többségét hazánkban az ugynevezett köznépi képezi. Igaz ugyan, hogy az alkotmányos szabad-

ság nevelőhatással van a népre, de ez nálunk a jogokat oly egyszerre nyerte el, s oly kevés idő óta élvezi, hogy nem juthatott el ama tudatra, miszerint az új jogok a polgárokra megannyi új, megfelelő kötelességeket rónak. E tudatot kell felbreszteni a népben. A jövő nemzedéket az iskolában kell hazája történetével s a hazai alkotmány fejlődésével és alapelveivel megismertetni. De a mostani nemzedéket sem szabad az eddigi ferde irányban haladni engedni, hanem mindenütt és mindenkor, a hol és a mikor erre alkalom kínálkozik, jóakarattal fel kell világosítani az alkotmány lényegéről, a honpolgári jogok és kötelességekről*). Ha a római írók akkor, midőn a római birodalom felett kényurak uralkodtak, kik alatt számtalan elnyomott nemzet veszté el szabadságát, nem szüntek meg hirdetni a kötelességet: mindent feláldozni oly államért, melynek semmit sem köszönhetek: mennyivel inkább kell nekünk a népet szünetlenül emlékeztetni azon állam iránti kötelességeire, melynek polgári jogait köszönheti, melynek fenállása, jóléte, dicsősége épen oly felemelőleg hat reá, mint a mennyire sujtja annak süllyedése, bukása, szegénye. A képviselőválasztás egyik legjobb alkalom volna az ily eszmék terjesztésére. És bizony itt is volna az ideje felhagyni az eddigi korteskedési móddal, s nem vinni a népet odáig, hogy teljes bizodalmat elveszítse az értelmiség iránt. Mert egyszer majd észreveszi, hogy ő csak vakesszöközül szolgált, és ekkor veszélyes módon találja felhasznál-

*) E czélra nem ajánlható eléggé Boross Mihály „A volt jobbágyok házmestere” című műve, melyet minden olvasó- és népkörmek megszerezni s terjeszteni kellene, ha ugyan e körök a politikális és kártyázási mellett még komoly irányban is akarnának működni. T. B.

nálni jogait. A tudatlanság vak, nem látja meg az örvényt, mely felé rohan.

Az államfentartó elem századokon át a középosztály volt ez országban, kezeiben volt az ország kormányzata. Mióta a nép felvétellett az alkotmány sáncaiba, e szerepet az egész nemzet örökölte. De a középosztálynak megmaradt azon hivatása, hogy értelmisége s vagyoni állásánál fogva tovább is ő legyen a legfőbb tényező az önkormányzatban. Hogy e feladatának megfelelően megmaradjon, ne zárkozzék el a néptől, sőt szálljon le hozzá, vezesse, oktassa szóval és tettel a haza szeretetére s törvényei iránti tiszteletre.

Az aristocrazia is azonosítsa magát a nemzettel; ne kívánjon más előjogokat, mint a miket vagyon és műveltség önmagukban is megadnak, hogy egykor róluik is elmondhassa a történetíró, a mit Machiavelli mond a Machiavelli korabeli olasz aristokratákról: „Nem apró fejedelmek, de kitűnő polgárok voltak.” A kiváltságos jogok korunkban nem keltenek tiszteletet. Épen ugy nem azon alkotmány, mely jogok tekintetében különbséget tesz a néposztályok között.

Nem kis kötelesség néz a nép felvilágosításában a képviselőkre, a népbizalom e letéteményesire. Választás után a népnek hátat fordítani, nem egyezik meg az illedelemmel sem, még kevésbé a képviselői hivatással. A választókkal gyakori személyes érintkezés által mintegy folytonos összeköttetésben állani, azok hangulatát, nézeteit kiismerni, s — a miiben kell — őket tájékoztatni, irányozni: kötelessége a képviselőnek. Így felelhet meg egyfelől annak, hogy megbízóit híven képviseli, másfelől annak, hogy a nevében alkotott törvény iránt őket tiszteletre gerjeszti.

SZÉPIRODALMI CSARNOK.

Az «L. A.» bötü.

Jókedvében teremtettek
Engem a nagy istenek,
Kora reggtől, késő estig
Iskolában heverek.
Kitanítanak mint egy papot,
Van sok tudós tanárom —
Igy kell lenni — azért van az
— „L. A.” bötü sapkámom.

No de nem sok búbajt okoz
Nékem ez a sok tanár;
Alig kezdnek magyarázni,
En jóizün alszom már.
Haragszunk ezért, tudom,
Ezt azonban nem bánom,
Tiszt lesznek én így is, ha az
— „L. A.” bötü sapkámom.

Buzér vörös nadrágom van,
S jól befűzött bakancsom,
A két kicsi csillagomat
Egy világért nem adom!
Hát a fejem milyen büszkén,
Önézettel hordozom!
Hogyne, mikor itt ragyog az
— „L. A.” bötü sapkámom.

És a lányok, szobalányok
Ablakokban, kapukban,
Rám nevetnek, mosolyognak,
Hivogatnak csásbosan.
Szobalány? — Tiszti jelölt —

Nem fér össze belátom —
El is pirul ilykor az
— „L. A.” bötü sapkámom.

Látok gyakran poszgas képtü
Kövért bakát az utcán;
Hej az, tudom, sohasem volt
Honvéd akademián!
En meg egyre soványkodom,
S halványabb lesz arczom
Hiába már ezt teszi az
— „L. A.” bötü sapkámom.

Az Orczykert sűrűjében
Sétálgatok csendesesen —
Ugy szeretnék elreplülni
Hozzád én szép kedvesem,
De nem lehet, meg van tiltva
Ekkor aztán belátom:
Mily nagy kinja szívemnek az
— „L. A.” bötü sapkámom.
Ernyei Adolf.

A két lábu farkas.

XI.

A kupak tanács.

Ti tanácsban ülő személyek!
Ha ember jól megtekint,
Szivetek jár álnoksággal,
Kezetek mér hamis fonttal,
Nincs dolgotoknak tökéletti.

Alig virradt, Szörtsöki István már eláldotta a reggeli órákat bíró uramnál. — De bizony csak abban jöttem bíró uram! komám uram! — mondá hosszas hálalkodás után — hogy egy kis sorom van, ha ma összehívna a böcsületes hütös tanácsot.

— Kerüljön előbbre édes komám uram! ereszkedjék le nálunk — mondá a bíró, kevélyen pipázgatva az ágyban, a tegnapi János este után.

— Bizony édes bíró uram! komám uram! a métely eddig böcsületes falunkra is elragadt — így kezdé Szörtsöki István panaszát.

— Az már siralmas dolog volna — mondá a bíró, kinek szinte néhány darab szép juha volt.

— Nincs különben s ez ellen elég szomorú dolog nincs orvosság, még a zár sem biztos.

— Azaz, hogy volna biz az ellen édes komám uram! hallottam én nagy uram ispán uramtól, hogy ő valamivel babrálja mételyes birkáit, de már most, ha a fejemet elütik se tudnám megmondani — felelt a bíró, ki folyvást azt hitte, hogy komája valamely rettenetes birkadögrol fog nála panaszkodni.

— Nem jól tetszik felvenni a dolgot édes bíró uram, komám uram! hála istennek nem birka mételyről beszélék, hanem a gonosz emberekről — jegyzé meg Szörtsöki István, észrevéven, hogy bíró uram ő kigyelme más malomba öröl.

— Ugyan ugy-e? hát már az embe-
rekre is elragad a métely? kérdé a bíró csudálkozva, ki még most is azt hitte, hogy a birka mételyről van szó.

— Valóban, valójában, valósággal ugy

van, mióta az a Csurka Sándor hazakerült a katonaságtól. Azelőtt nem volt rossz ember a falunkban, a fejszét kinn lehetett hagyni a favágón, még sem vészett el, most pedig ha zár alá teszi is az ember, nem bizonyos benne vajjon reggel nem találja-e hült helyét.

— Hát a fejszétjét lopták el édes komám uramnak? — kérdé a bíró, kinek mintha kő esett volna le a szíviről, midőn tisztába jött hogy nem birka mételyről van szó.

— Hiszen ha csak azt lopták volna el édes bíró uram! komám uram! akkor egy lépést sem tennék utánna, de sokkal nagyobb szerencsétlenség ért a mult éjjel és épen azért tetszettem eljönni, hogy azt előterjesszem.

— Meghallgatom édes komám uram! — mondá a bíró és letette szájából a pipáját, pedig csak akkor pöfentett rá és letette fejről virrasztó bárányszőcsüvegét, mert hiában a bírói tekintélyt azt kívánta: és midőn Szörtsöki István e nagy előkészületet látta, belesimpajkózott szerencsétlensége fülebe s boldogult édes apja halálára elmondott halotti predikatio textusán kezdve, keresztül a komáromi vásáron és neszmélyi bucsun, nem mellözve az 1838-iki nagy áradást, csinosan beleszöve az 1840-iki sorshuzást, megemlítve az 1834-iki jó bortermetést, a tegnapi esteli János napig elmondta a világtörténet ne-

Az országgyűlés 1867. óta annyi törvénytelé arasztotta el a nemzetet, hogy lehetetlen valamennyit egyenként ismerni, megtanulni. Alig van néhány, a melyikről el lehetne mondani, hogy a nép vérebe áment, vagy legalább tudja benne magát tájékoztatni. Sok rendezni való volt ugyan s van ma is, hanem azért talán már meg lehetne kissé állapotni abban a rohamos haladásban. Ha tovább is ily gőzerővel haladunk, a paragrafusok tengerébe belefullad az ország. Nem a paragrafusok sokasága, hanem a jó közszellem, a törvény iránti tisztelet képezi az állami rendnek legerősebb támasztékát. Ezt pedig csak ugy idézheti elő a törvényhozás, ha a közérzletről veszi az indítást kezdeményezéseiben, a közvéleménynek ad kifejezést alkotásaiban. Hozzanak törvényt oly ügyekben, melyekben azt a szükségérzet elutasíthatlanul követeli, de ne csupán azért, mert külföldön is van ilyen vagy amolyan törvény. Az idegen példák utánzásából elég volt az országnak.—Képviselőházunk évenként majdnem tíz hónapon át foglalkozik törvénykészítéssel, a minek az a következtése, hogy az ily napszámban gyártott törvényeknek nem nagy becsét tulajdonít az ország. Öt vagy hat havi ülésezés alatt, jól beosztott munkarenddel, évenként igen alaposan összeszerkeszthetné az országgyűlés azon törvényeket, melyek épen elhalaszthatlanok. Így a nemzet jobban megismerne a törvényeket, melyek köz- és magánviszonyait szabályozzák, s több tiszteletet érezné irántok mint most, midőn minduntalan egy-egy új törvénybe ütköznek.

Egyébiránt a ki hona javát szívéből óhajtja s a honpolgári szép névre méltónak akar tartatni, ne várja senkitől a kezdeményt, s ne engedje magát más által felülmúlni a törvény iránti tiszteletben. Kezdje kiki önmagán e magas polgári erény gyakorlását, nem feleddve, hogy a törvényekben a nemzetet, a nemzetben önmagunkat tiszteljük meg. *Tobak Benő.*

Az ifjusági dalkör dalestélye.

— Márczius 15. —

A börtben, a gyászok, szomorúságnak idejébe történt, hogy a „magyar király“ vendéglő nagytermében megzendült a hosszú némaságra kárhoztatott hegedű a muzikus ujjainak varázsintésére.

A farsang nem volt elég hosszú, a mit farsang alatt elmulasztottunk, pótolhattuk a börtben: az ifjusági dalkör dalestélyén.

Vizkeresztől hushagyóig gyorsan mulik az idő, hamvazótól meglassodik a folyása, mint a Dunának a Vaskapun túl; de azért a dalkör rég hirdetett dalestélye feledteté velünk, hogy bört van. Öröm váltotta fel a szomorúságot. A tompa, gyászos hanghangok kongása helyett, báli zene csengett füleinkbe. A magába szállás szomorú per-

vezetesebb eseményeit, mire odajutott hol kapta ő lompos kutyáját, s mily okos és áldott kutya az, s mily bölcsen vezette őket a padlás-ajtóhoz, hol Bandi és Csurka Sándort a szalonna lopáson kapta s azért kéri most bíró uramat, hogy tartson tanácsülést s büntessék meg a két czégyeres tolvajt, vagy adják át a tekintetes nemes vármegye kezébe.

Épen szépen megvirradt mire István gazda bevégzé panaszát s tán harangoztak volna reggeli könyörgésre, ha tiszteletes Iszák Mózes uram, ki tegnap szinte Bíró János uraméknál mulatott, kissé nem nyújtóztott volna a szokottnál.

— De ha már annyiban van a dolog — mondá bíró nram, ki jóízűt szundított is a panasz előadása alatt s csupán az utoljást hallotta — példát kell mutatni, mert ha bekap falunkba a rosz, utóbb a szemünk világát is kilopják. Lódulna hát el komám uram! tiszteletes jegyző urhoz — fordult komájához a bíró — s adja tudtára, hogy állítsa meg könyörgés után bírák uraimékat, majd addig én is felhuzakodom, a kik ott nem lennének pedig szalajtsa el azokért a kis bíró — tevé hozzá s azután kimozdult ágyából, hogy felhuzakodjék, mint mondá.

Erősen feltette magában Szörtsöki István, hogy a jegyzőnek még czifrábban adja elő panaszát, csak azért, hogy annál bizonyosabban sikerüljön neki a tolvajok, kü-

zeit feledteté velünk a szép rózsá arcok virulása és a tündöklő szemek ragyogása!

A történelmi nevezetességi nagy nap estéjére kelve, a fényesen kivilágított ablakok alatt egymást érte a sok „hákker“ és „comfortáblí“ s a lépcsőn sűrű tömegben szállinkóztak fel a meghívottak. A nagyterem egyszerre megelénkült mint napnyugtakor a nádas.

— Ah! Nagyszerű! Ön is eljött? A farsangon nem is volt kegyed bálban, de igaz, — ha nem csalódom — láttam a városi olvasóköri táncestélyén stb. A felkiáltás elhangzik, te meghajtot magadat, valamelyik sarokba húzódsz s elmélázol a szép arcokon.

Az estélyt az ifjusági dalkör kezdte meg „Virradóra“ szabatos előadásával. — Midőn a dalkör feketébe öltözött és ezüst lanttal díszített tagjai az emelvényen megjelentek, a közönség tapsokkal fogadta őket. — Az előadott első darab után Kovács Lajos Arany János „Pázmán lovag“-ját szavaltta el szép izléssel és szabatossággal, mely után ismét a dalkör énekel. Azután Enyvály Sárolta kisasszony énekel zongora kíséret mellett egy gyönyörű dalt, oly kedvesen, hogy előadásával szintén elragadta a hallgatót, a szép siker szép jövőt jósol a még igen fiatal kisasszonynak. — Zuber Árpád ur cimbalomjátékával szintén aratott tapsokat; egyáltatában a közönség nem fukarkodott tapsaival. — A dalkör e közben még: „Áldások istene,“ Oh ne mondj „Mazur,“ „Pörge kis kalapom“ című darabokat énekel szép sikerrel, a hatás nem is maradt el, a hallgatóság ismételt tapsolt s ujrázott. Elég az, hogy a jelen voltak élveztek elragadtattak s egész erejükkel megtapsolták a dalkör derék karnagyát Novák Sándor urat, ki szemmel láthatólag örvendett azon, hogy kitartó buzgalomával örömet szerzhettek a jelen voltoknak.

Mintthogy ünnep van, nem hordom le azon mellettem ülő frakkos parlagi gavalért a ki a legérdekesebb számok alatt is hangos szellemtelenséggel untatta zomszédnőjét, boszantotta környezetét és a szünetek alatt oly kedvelve dudogolta a „Kakátor uram“ igéző (?) dallamát. Megbocsátok neki, mert láttam, hogy a zene Orpheusa ő rá is hatott, noha hajlandó voltam bizonyos érzékellen hosszafülni állathoz hasonlítani.

Az est műsorozatának csak most kezdődött a legérdekesebb része: a táncz, mely kitartó jó kedvvel reggeli 6 óráig tartott.

A szépek koszoruja városunk és vidékünk legszebb leányai és menyecskéiből állott. — Hölgyeink engedve a felhívásnak, egyszerű öltözékben jelentek meg, örömmel látuk ott az egyszerűséget az izléssel párosulva. Bocsánatot kérünk, hogy egyesek neveit nem említjük meg, nem lévén oly helyzetben, hogy csak úgy fejből képesek legyünk elsorolni mindazon szépeket, kiknek bája reggeli 6 óráig képes volt együtt tartani a nagyszámú társaságot.

A fényesen sikerült mulatság szépen jövedelmezett is; a mennyiben mintegy 300 frt. bruttó jövedelemből körülbelül 150 frt. tiszta haszon maradt, mely összeg az ifjusági dalkör berendezési céljaira fog fordíttatni.

Megemlítjük még azon jelentéktelennek látszó körülményt, hogy szünóra alatt a

lönösen Sándor becsuktatása. Egész uton arra készült, hogyan uyerje meg részére a jegyzőt, mielőtt Sándor és Bandi szülei körülvénnék: s mondott volna is olyan előbeszédet, minőt szem nem látott, fül nem hallott s embernek szíve még csak meg sem gondolhatott, ha a reggeli könyörgésre való harangozás félben nem szakasztja.

Kissé megállapodott tiszteletes Iszák uram konyhájában, hogy a mély gondolkodástól kipihenje magát; azután neki görbitve mutató ujját ugy megkopogatta az ajtót, hogy a ki belől volt fogadni mert volna, miként szeget vernek az ajtóba. — Hatalmas „szabad“ hangzott ki a szobából s István gazda letámasztván roppant kalapját a fal mellé, nem azért mintha nem fért volna be a keskeny ajtón, hanem hogy ne foglaljon helyet a keskeny szobában, behajolt s oly hosszas hálálkodás, mely reggeli könyörgésnek beilllett volna, engedelmet kért, hogy oly korán terhére kívánt lenni a tiszteletes rektor urnak.

Az igaz, hogy nem kis szeget ütött fejébe Csurka Andrásné ott találása, de azon gondolat, hogy a tiszteletes vele tegnap este nagyon jól mulatott, megtompítá aggodalma szegét.

— Mi jóban fárad édes Szörtsöki István uram? tessék helyet foglalni — mondá barátságos hangon Iszák Mózes egy székeltolva István gazda alá.

— Nem igen fáradtam el, köszönöm áztossan — mondá István gazda s azzal nagy csendesen leereszkedett a szék csöppentett szélére.

— Én meg hát elmegyek, Isten oltalmába ajánlom gyígelmeteket mind közönségesen mondá Csurka Andrásné s azzal nagy hajlongások közt kilépett a szobából s épen akkor jött be a konyhába Iszák Mózesné asszonyom, midőn Kata asszony István gazda kalapja talpra állításával vesződött, melyet szoknyájával elütött a lábáról.

— Csés jó reggelt kívánok édes rektor né asszonyság! hála Istennek, hogy tisztehetem friss jó egészségben — üdvözlé a belépőt.

— Köszönöm szives kívánságát — mondá a tiszteletesné — mi jóban fárad a nemzetes asszony ily korán? — tevé hozzá e kérdést.

— Jaj édes lelkem! — mondá Kata asszony leszalított hangon, hogy Szörtsöki István ne hallja meg — az a pajkos gyerek tudja lelkem mindig olyan csintalan volt, az éjjel tréfát ütött azzal a góbé Szörtsöki Istvánnal s az oly nagyot épített belőle, mintha az orrát harapták volna le. Csak gondolja el lelkem! megkötöztette mint egy gonosztevőt, ugy kísért a vaskamrába — s szegény magzatom ott virradt meg.

— Szegény Sándor! bizony hűvös éjszakája volt — mondá részvétellel a rektor né.

dalkör elnöke, kezében a pezsgős pohár gondiú tartalmával, felállt, ünnepeleset köhintett és megemlékezett a nagy napról: márczius 15-kéről; utána aztán a kifogyhatlan szónokbánya éltette a dalkör elnökét.

Szünóra után egyik keringőben a nők választottak táncost, s a férfiak — köztük magunk is — petrezselymet árultak.

Mulandóság mindennek vége A dalestély, mely táncestélyvel végződött is elmult. Ruhafoszlányok, hervadt virágok, törött palaczkok szerteszét, ezekből itélve itt pár percz előtt maulltunk. Hja, minden mulandó a földön.

Indult is kiki hazafelé, meggyőződve arról, hogy bár a keleti élnék a hajnal első sugara — a börtben élünk, mikor ural, szegénnyel közös a vezeklés.

Philippika.

I.

Azt mondják mindennek meg van a maga határa és így a türelemnek is. Midőn e lap szerkesztését átvettem, elvül tüstem ki, hogy annak a másik lapnak rugdalózsaira nem fogok felelni s veje polemiba ereszkedni. Most sem szólalok fel, ha annak márczius 16-diki számában ez nem jelenik meg: „Székesfejérvár lapársunk végéről minden jelzés nélkül lemaradt Hatyuyfy Dezső segédszerkesztő neve, a mi páratlan a hírlapiródalomban, mert a közönség iránti tisztelet parancsolja, hogy a szerkesztő pársorral tudassa visszavonulását. Egyszer majd csak lemarad Boross Miska bátyánk neve is és az egész lap a könyvpaktor inasok és boltos nyargoncok szerkesztésébe megy át, hisz rég meg van írva: sorsát senki ki nem kerülheti.“ Ezen insinuatív ellen kénytelenek vagyunk felszólalni, mert hiszen Ezo-pusnak az ut mellett fekvő beteg oroszlánya is hallgatott, midőn a mellette elhaladó tigrisek és elefántok egyet rugtak rajta; de midőn a számár is oldalban rugta, ilyen szókra fakada: „Quod te naturae dedecus fere cogor, Bis videor mori.“ (A mi magyarul annyit tesz: — Hogy ezt töled is természet csufja el kell szenvednem, ez kétszeres halált okoz nekem). Ezen szerkesztői elménczkedésre csak annyit jegyzünk meg, hogy a könyvpaktor inasok és boltos nyargoncok is tisztességes emberek azon ugynevezett tens uraknál, a kiket nyilvánosan felpofoztak és sárban hentergettek; azon arszlánoknál, a kiknek hátán tekebotot törtek össze. Mi nem szólnak a patrónusok izlése ellen, a lap tömeges pártolását sem irigyeltük; de azt megvártuk volna tisztességes embertől, hogy korcsmai paraszt módjára nem dula-kodik folytonosan ellenünk, a kik hajszálát sem görbitettük meg s békében akartuk mellette az ur szőlőjét művelni; azonban ő a hol szerét tehetette mardosta sarkunkat s ez a miért türelmünk fonala megszakadt. Azt mondja az az ur, hogy sorsát senki nem kerülheti ki. Bátor vagyok töle kérdeni: az volt az ő sorsa is, a mit nem kerülhetett, hogy megpofoztassék és egy mászáros nyargonc által megdákóztassék. Mi sokkal büszkébbek vagyunk multunkra, irodalmi reputatióknkra s a társadalomban elfoglalt állásunkra, mint hogy oly emberrel, a kinek multja és jelenje miatt folyvást pirulnia kell,

folytonos polemiba éljünk s ez volt oka, hogy öt negyed év óta minden rugását hallgatással türtük s ez lesz az oka, ha jövőre is csak ritkán szólalunk fel.

A mi pedig azon kérdését illeti, hogy az országos kiállítás hivatalos organumával választott, arra csak annyit jegyzünk meg, miszerint ezen kintüntetést annak köszönheti, hogy — uti figura docet — a szervező bizottság tagjai nem igen válogatósak a személyekben s minden tisztességes ember elál-mékkodik azon, hogy azon férfiak, a kiket évek hosszú során át sárfertőbe áztatott lábbal végig taposott; a kiket belpoklosoknak, társadalom mételeyeknek, járdataposóknak, hájfejűeknek s szósztárokknak címzett; a kiket hiena-szenvedélyvel a közgúny martalékául vetett; még a saját személyök iránti gyöngédségről is megfeledkezve, vele székelt ülnek, karöltve járnak s egy szent, egy hazafias ügy apostolává avatják, nem gondolva meg, hogy magános perceiben markába nevet szolgálai meghunyászkodásuk fölött.

Ennyivel tartozunk az annyiszor fel-pozott becsületnek, a meggyalázott tisztességnek a piacra hurcztolt családi szentélynek s egyuttal elismerjük, hogy leszalítottunk az irodalom azon büzhődöt mocsárjába, a melyben az az ur legörömestebb élőködök; de hát a ki folytonosan ganéjdarabokkal dobálja a tisztességes embereket, megérdemli-e, hogy azt ananással hajtsuk vissza? Nem... És mi határozottan kimondjuk, hogy sohasem fogjuk követni azon jó urak példáját, a kik mivel félnek rágalom nyilatát, a helyett hogy méltóságát megvetéssel verteznék magukat, hóna alá menekülnek. A méh csak addig ártalmas mig fulánkja van, ha ezt elvesztette, hitvány dög, jó lesz ezt megjegyezni. *Szerk.*

Verdi ifjusága.

E. H. után Weisz Adólf.

(Folytatása.)

A zenészeti és festészeti pályára készülő szegény ifjak számára alapított négy ösztöndíj egyike, mely fölött a bussetoi tanács rendelkezett, neki adományoztatott; 1876-ban Verdi, mint híres és gazdag maestro azáltal róta le szülőföldje iránti háláját, hogy ötödik ösztöndíj állomást alapított, évi ezer frankkal. Barezzi derék zenekedvelő volt; házában és az ő elnökle alatt gyülekezett össze rendszeren a városka philharmoniai társulata.

A fiatal Verdi zenési buzgalmatól megindítva, megengedé neki kintűnő zongorájának használatát, a melyen legidősb leánya szokta magát gyakorolni. E hangszer mellett ismerkedett meg Verdi a fiatal Barzezi Margaréthával kit később nőül vett.

Provesi az agg zeneszerző és a philharmoniai társaság agg karmestere, felajánlá Verdinék tanítását; mely ajánlatot Verdi köszönettel és örömmel fogadott.

Fáradhatlan buzgalommal folytatá tanulmányait Provesi alatt, ki a 16 éves ifjunak megengedé, hogy őt a philharmoniai társaság karnagyi emelvényen képviselje. E társaság részére Verdi nagy számú darabot szerzett; ő maga másolta le és irta

— Édes galambom! nem mondhattam el mindent a tiszteletes urnak, nyakunkra jött az a pimasz — mondá Kata asszony oly lassu hangon, hogy a rektor nének oda kellett fület hegyezni, hogy mindent megértsen — de maga édes lelkem elmondhat mindent, — ha elmegy Szörtsöki István: mondja meg, hogy csak mentse meg fiamat nem leszek szükmarku, egy jó malaczkát javitok számára, ha az anyja megellik annak a fiából is egy párt ide szántam, egy pár kappant is küldök még ma, meg egy zsák kukoriczát is morzsoltatok, jó lesz a kappanok megjavítására, néhány zsák krumplit is válogattatok, jó lesz enni, a mi megmarad vetni; csak beszélje rá anygom, majd szabok néhány darab törlóruhát: lássa anygom! miért is tenne jót azzal a paraszttal, hiszen az nem hogy adna valamit a belső embernek, hanem azt tartja: nyuzd a papot, lopd a papot, család a papot; aztán gondolja meg a tiszteletes ur, hogy Sándor az ő nevelése, neki is nagy kisebbségére válnék, ha tömlöczbe kerülne.

Rektor né asszonyom annyira megörült a roppant ígéretnek, hogy ígért eget s földet, csak hogy az ígérthől semmi el ne maradjon s így váltak meg egymástól, Kata asszony azon hittal, hogy Sándorkáját a rektor né kiszabadítja; Rektor né asszony pedig azon reménnyel, hogy Kata asszony ígérteit teljesíteni fogja.

(Folytatása következik.)

ki a hang
senyett a
Azon
hogy voln
zés elemi
ratörő mű
Verdinék
Milánob
központja
város álta
600 ra em
az előírán
még ezzel
nyéből fed
kész pénz
megérkeze
toriumba
jelentkezz
A ze
Francesca
minden m
Ez k
kélyebb
visszautas
Később ez
A zenésze
a melyhez
sem veszt
Vincenso
rium egy
scala“ szí
volt meg
szegény z
szerzemét
volt. Ver
tatta be
vetett és
ványai ké
A ta
bánni, m
nusított.
hamar hi
ként az

volt oka, ... rugását ... ha jó-

leti, hogy ... gnumatúl ... zünk meg, ... ző bizott- ... szem- ... ber elál- ... a kiket ... áztatott ... poklosok- ... dataposók- ... nak czim- ... a közgúny ... személyök ... ezve, vele ... egy szent, ... ják, nem ... perceiben ... szkodásuk

viszor felt- ... zott tisztes- ... zentélynek ... lottunk az ... a, a mely- ... kódi: de ... bokkal do- ... gerdemli-e, ... za? Nem... ... hogy soha- ... k példáját, ... aítól, a he- ... tessel vér- ... kűlnék. A ... lánka van, ... jó lesz ezt

ga.

f.

ályára ké- ... pított négy ... ssetoi ta- ... nyoztatott; ... ag maestro ... ni haláját, ... st alapított. ... enekedvelő ... alatt gyű- ... ka philhar-

buzgalmától ... ünő zong- ... gidősb leá- ... E hangszer ... a fiatal Ba ... nőtül vett. ... és a phil- ... felajánlá ... latot Verdi

folytatá ta- ... 16 éves if- ... ilharmoniai ... képviselje. ... számú da- ... le és írta

mondhattam ... nyakunkra ... ta asszony ... rnének oda ... ndent meg- ... elmondhat ... öki István: ... meg fiamat ... o malaczkát ... ellik annak ... g egy pár ... g egy szak ... esz a kap- ... ak krumplit ... a mi meg- ... angyalom, ... törőruhát: ... jót azzal a ... adna vala- ... azt tartja: ... ld a papot; ... es ur, hogy ... agy kisebb- ... rülne.

ra megörült ... t eget s föl- ... mmi el ne ... ástól, Kata ... dorkáját a ... né asszony ... ata asszony

ki a hangjegyeket, betanítá a karral és ver-
senyzett a hangversenyen.

Azonban oly kis városban mint Busseto, hogy volnának meg a buzgalom és kiképzés elemei, melyeket egy dicsvágyó és nagy-
ratörő művész szükségelt Barezzi és Provesi, Verdinek e két jóakarója elhatározták őt Milánoba, Olaszország zeneművészetének központjára küldeni. — Osztyódija Busseto város által kivételesen évi 300 francról 600-ra emeltetett, azonban csak két évre, az előirányzott 4 év helyett. — De miután még ezzel sem érte be, Barezzi saját erszényéből fedezte a legszükségesebbet és még kész pénzt is kölcsönözött neki. Alig hogy megérkezett Milánóban, Verdi a conservatoriumba sietett, hogy a felvételi vizsgára jelentkezze.

A zeneiskola akkori igazgatója Basili Francesa száraz, szigorú iskolamester volt, minden művészeti hév nélkül.

Ez képtelen volt Verdiben a legcsekélyebb hajlamot is felfedezni, s röviden visszautasította „zenészeti tehetség hiányában.” Később ezt valószínűleg keserűen megbánta. A zenészeti felsőbb tanodából visszautasítva, a melyhez tartozhatni büszkesége lett volna, sem veszté el a bátorságát. Felkereste Lavigna Vinceno zeneszerzőt a nápolyi conservatorium egykori tanúját, aki akkor a „della scala” színházban a karnestéri teendőkkel volt megbízva. Lavigna, mint képzett és ügyes zenész, s azonkívül néhány operaszemélye által előnyösen ismeri egyén volt. Verdi ugyanazon személyeket mutatta be neki, melyeket Basili igazgató elvetett és Lavigna őt azonnal felvéve tanítványai közé.

A tanítónak nem volt oka ezt megbánni, mert Verdi rohamos előmenetelt tanúsított. A milánói zenészi körökben csakhamar hirre kapott, s emlegetve lön, miként az a következő epizódból is látható.

(Vége következik.)

Könyvismertetés.

Találkozhatnak sokan a kik fölöslegesnek tartják, ha dr. Neumann Armin már egyszer elültetett művére: „A kereskedelmi törvény magyarázata” ismét visszatérünk; de mi nem tartjuk fölöslegesnek először azért, mert a szaktudós világ véleménye szerint e mű unikum a maga nemében és másodsorban mert helybeli író, ismerősünk műve és ha ő dicséretetik, dicsőségének sugaraiból reánk is esik, mert azt mondják „fejérvári ügyvéd” és így Fejérvárból került ki az, a mi minden művelt és tudományos ember tetszését megnyerte.

Biharmegye jó messze esik Fejérvártól és mégis a „Bihar” így nyilatkozik a kérdéses műről: „Az előttünk fekvő mű igen szerényen a kereskedelmi törvény magyarázatának nevezi magát; de valóban ez sokkal több, mert ha a nagyszabású munka úgy fog befejezteni, mint ez megkezdett, az a kereskedelmi jog magyarázata leend. Igazán nem tudjuk mit dicsérjünk e művön leginkább, vajlon a hangyszorgalmat, melylyel minden forrás felkerestett, vagy a jártasságot, melylyel minden a mi feltalálható volt, oly ügyesen felhasználott; vagy pedig az önálló fel-fogás legjobb része-e a munkának? Oszinte érdeklődéssel várjuk a folytatását és befejezését oly műnek, melynek nemcsak minden hazai jogász, hanem egy művelt magyar ember asztalán sem szabad hiányoznia és melyet minden komolyabb olvasmányval foglalkozónak melegen ajánlunk.”

A „Pesti Napló” következőleg ismerteti: „Dr. Neumann Armin székesfejérvári ügyvédől egy nagyszabású munka jelent meg, mely azt mutatja, hogy komoly, valóban tudományos munkával van dolgunk, mely jogirodalmunkban égető hiányt lesz hivatva pótolni. E műnek kiváló sajtósági, az anyag czélszerű csoportosítása, a beható kritikai módszer, mely az összes létező kereskedelmi törvényekre reflektál. A munka a jogász és kereskedői világnak egyaránt ajánlható.”

A „Pester Lloyd” hosszabb ismertetéséből következőket vonjuk ki: „Szerző hosszúságú gyakorlatlóról s mely tudományos-ságáról tanuskodik e mű s a hazai anyagokon kívül értékesítette mindazt, a mit a külföld, különösen Németország felmutathat. A jogász világ bizonyosan meleg érdeklődéssel fogja fogadni.”

A „Hon” meg hasábotkat szentel e műnek. „Ezen mű — úgy mond — szerényen csak kommentár akar lenni; de épen ezen alakban, épen ezen minőségénél fogva leginkább megfelel a közszükségnek, mert kommentációra épen azon törvényeknek van szükségük leginkább, melyek a köztudalomban és jogéletben még nem vertek mély gyökeret. E mű kitűnő vezérkönyv bíró, ügyvéd, kereskedő és jogtanuló számára. Egyik főérdeme a könyvnek, hogy szerző a nemzetgazdaságot a joggal kapcsolatba hozza, mert a nemzetgazdaság az, melynek hatása, mondhatnók nyomása alatt alakulnak a magánjog vezérelvei s még inkább a kereskedelmi jog. A mit eddig olvastunk e műből, feljogosít hinni, hogy az egészet hasonló széles jogi látással, ritka megfontolással és a tudomány magaslátán állva oldandja meg. Ily műre nagy szükségünk van s b.”

És mi újra azt mondjuk mindezek után, miszerint a székesfejérvári ügyvédi kar büszke lehet arra, hogy kebeléből emelkedett ki az, a kiről az összes hazai sajtó oly nagy mérvű elismeréssel nyilatkozik.

Pannonius.

Színház.

Szombaton, márcz. 16 kán adatott Csepreghinek minden hibá mellett is, jeles népszínműve a „Sárga csikó” 3 felvonásban. E színművet választá Soldosné L. asszony első föléptéül. A közönség feszült kíváncsisággal várta, hogy mikor fog megérkezni a túl a Tiszára ment Orsike. És mikor megérkezett a s színpadra lépett volt zaj, taps és lelkesedés minőt színházunkban ritkán lehet hallani és Soldosné valóban megis érdemli, mert alig talál az ember szavakat, melyekkel művészetét élethűen ecsetelje s nem tudja az ember, hogy játékát vagy énekét bámulja-e, mert játéka is valódi zeneszerűség. Valóban büszkének lehetünk mi magyarok, hogy ebben a genében a legelső művésznőt mienknek vallhatjuk. Dalaival gyűjtött, játékaival elbájtolt, úgy hogy folytonosan magánkívüli állapotban volt a közönség. Kitiűnően énekel Bérczy is, mintha érezte volna, hogy nagy művésznővel van dolga s nem szabad messze elmaradnia. Szeles, Bács, Kiss, Traversz szinte kiemelendők. Ifj. Szilágyi pedig valóssággal remekelt. Több hibái mellett legényesebbeknek tartjuk azt, hogy Laczi tudására jön annak, hogy ipa a tisztartó gyilkosa, s a helyett szenvedett apja 15 évig ártatlanul, holott ezt csak a két öregnek kellene tudnia. A színház zsufozásig tömve volt.

Vasárnap, márcz. 17-én adatott Soldosné asszony 2-dik föléptéül a „Veres haju” Lukácsi népszínműve 3 felvonásban. Soldosné a (Veres hajut) játszó, s minden vereshajúsága mellett igen szép volt. A közönség ma is folytonos elragadtatásban volt. Bérczyn ma is meglátszott, hogy mérközni akart a magasan szárnyaló pacirtával és megis közelítette azt. Ifj. Szilágyi ma is bizonyította, hogy idővel igen ügyes színész lesz, hanem legjobb volna, ha csak a komikunnal maradna s abban tökéletesítne magát.

Hétfőn, márcz. 18-án adatott: Toldi István „Kornéliája.” E darabról első megjelenésekor nem a legkedvezőbben nyilatkoztak a pesti lapok s méltán, mert a darab unalmas, tele kéiertelműséggel s hogy a darab nem vonz, mutatja az, hogy igen kevés közönség látogatta a színházat. Dancz Nina mindent elkövetett, hogy a darabot kedvelté tegye s bár játéka kitűnő volt, a közönséget mégsem tudta a szindarab iránt kedvezőleg hangolni.

Vegyes.

Irodalom és művészet.

* A Franklin-társulat ismét új s jó könyvekkel szaporította az irodalom termékeit. Megjelentek nála:

Falusi könyvtár. 25—26. füzet. Egy-egy füzet fűzve 50 kr. 25. füzet. A gazda kertész és erdész leghasznosabb barátai az állatok között, dr. Gloger L. W. hasonczimű német munkájának nyomán írták Szporon Pál és Ebner Sándor. 26. füzet. Gazdasági trágayaim, vagyis a trágayázás alapelvei. A magyar gazdaközönség számára írta dr. Nyári Ferencz.

Kis nemzeti muzeum. 39—41. füzet. Egy-egy füzet 50 kr. — Tartalma: Pestalozzi Henrik Lénárd és Gertrud. — Könyv a nép számára. Magyarította Zsengeri Samu. A szerző életrajzával. Pestalozzi ezen mesterművét, mely már majd minden nyelvre le van fordítva, mi is nagy nyereségnek mondhatjuk a magyar nép és pedagógiai irodalmára nézve, különösen azért mert a magyarító ebbeli feladatát dicséretesen megoldotta, a mi csak is bő Pestalozzi irodalom szorgos tanulmányozása, a magyar és német nyelvnök tökéletes kezelése által sikerülhetett neki. E könyvnek egy iskolai vagy népönyvtárból sem volna szabad hiányozni.

Olcsó könyvtár. 47—49. füzet. — 47. füzet. Leoni Leo. Regény, írta Sand György, francziából fordította Visi Imre. Fűzve 50 kr. 48. füzet. Lengyel-és Oroszország. Koscusko legendája. Írta Michele Gyula. Francziából fordította de Gerandó Antonina. Fűzve 30 kr. 49. füzet. Kőlcsey Ferencz. Írta Flegler Sándor. Németből ford. ifj. Szinyei József. Fűzve 20 kr.

Történelmi könyvtár. A magyar népek és ifjuságnak ajánlva. Czimképpel. 40—43. füzet. Egy-egy füzet 40 kr. 40. fűz. A svajczi szabad köztársaság alapítása. Írta Vértesi Arnold. 41. füzet. A rótszakállú Frigyes császár története. Írta Vértessy Arnold. 42. füzet. A normanok. Történelmi rajz. Írta dr. Lázár Gyula. 43. füzet. Zrinyi Miklós, a szigetvári hős életének története. Írta Sebestény Gyula.

* Megjelent Táboraszký és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében „Pluie de Perles” Morceau de Salon pour le Piano Behr Ferencztől. Ára 80 kr. Kapható Klökner Péter könyvkereskedésében is.

Helyi hírek.

— Márczis 15-én este a „Fekete sas” vendéglőben számos tagból álló társaság ünnepelte meg a nagy napot vig pohár csengés közt. Erről a társaságról nem lehet elmondani: „Nagyot iszik a hazáért s felsívit... Csak hogy egyszer tenne is már valamit,” mert gyűjtést rendeztek s azt a helybeli tüzoltó-egylet pénztárának gyarapítására fordították; ezenkívül nem feledkeztek meg száműzetésben élő nagy hazánkiáiról sem azt onnan a társaság kebeléből távirati uton üdvözölték. Mi szivesen üdvözöljük az ily kisebbzerű tüntetést is, habár semmi jelentőséget sem tulajdonitunk neki, mert hiszen inni szoktunk márczius 15-én kívül is, mi ünnepélyes tüntetést öhajtottunk volna, minőt Budapest, Debreczen, Arad s több vidéki város rendezett, mert abban a város és nem egysékes szelleme nyilvánult s adott volna kifejezést a közhangulatnak. Azonban a világért sem mondanánk, hogy a „sas”-ban mulató honfitársaink a vallási szokásokat lábbal taposták, mert nézetünk szerint a vallásosság nem a külsőségek megtartásában áll.

— Megyénk főispánja Szögyény-Marich László Bécsből hazra érkezett.

— Soldosné kedvelt hazai népszínmű énekesnők vendégszerelését szombaton kezdte meg; a színház minden eddigi föléptéinél tömve volt s jegyeket alig lehet kapni. Már jóval az előadások előtt elkaptak a jegyeket s csak elvétve lehet a pénztárnál kapni.

— Időjárásunk oly hűvös, hogy akár decembernek is becsületére válnék, mintha csak a muszka éghajlat akarná megelőzni a kozákok idejét. A korcsolya egyet újra mozoghatna, mert oly kemény fagy volt pár nap alatt, hogy a megfagyott vízen akár korcsolyázni is lehetne.

— Dancz Nina kedvelt színésznők vendégszerelését rokonszinnel fogadják a közönség. A kedvenc színésznőt — mint halljuk — a társulathoz fogják a nyári idényre szerződteni; a mi csakugyan nyereség leend.

— Az ujoncozás városunkban f. hó 27., 28., és 29-ik napjain tartatik meg. A felszólamlások (reklamatiók) f. hó 26-kán eszközölhetők.

— A színház férfikara dalárdát rög-tönzött és a színház intendását tek. Havranek József városi kapitány urat névnapja előstétjén lakásán több szép kardal előadásával megtisztelte, az ének igen sikerült.

— Mulatságos látvány. Alig van valami mulatságosabb látvány, mint azokat az apró studenteket nézni, a mint csoportba gyűlnek a Vörösmarty-kertben, mint a szuster bogár a fal tövével s nézni azt a füstfeleget, mely fejké felett tornyosodik. Ifju tens uraim! a szivarozás férfias dolog, ne izzék, kergessék tehát egymást a kert bokrai közt, mert az illetlen szivarozó emberekhez.

— Új öt forintos bankjegyek jönnek forgalomba melyekkel a mostaniak kicséreltetnek. Azt beszélük, hogy az új bankó sokkal szebb lesz a mostaninál. — Jobban örülnénk, ha érteke lenne jobb a mostaninál.

— Nyilvános köszönet. A fejérmegyei takarékpénztár f. hó 10-én tartott közgyűlése 25 forintot szavazott meg egyletünk részére. — Kedves kötelezést teljesítünk, midőn a tekintetes takarékpénztárnak kegyes adományáért, ezennel leghálásabb köszönetünket fejeztük ki. Székesfejérvártól, 1878. márczius 19. — *Az ízr. krajczár-egylet választmányja.*

— Hirdetmény. A helybeli magy. kir. tek. adófelügyelőség f. é. 460. sz. a körrendelete értelmében tudatom a város adózó közönségével; miszerint az 1878. évre a házbér-, I. és II. osztályu személyes kereseti-, a fényüzési- és fegyveradó kivételese eszközöltetett s hogy az ezen adók sorkönyvei az érdekeltek általi betekinthezés, illetőleg netaláni sérelem esetében az 1876. évi XV. t. cz. 18. §. értelmében felszólásnak e hatóságnál írásban benyújthatása tekintetéből f. é. márczius 18-tól kezdve 8 egymást követő napon át a városi számvé-
ő hivatalban közzeszlésre ki lesznek téve s hogy ezen határnapon túl beadott fellebbezések tekintetbe vétetni nem fognak. — Kelt Székesfejérvártól, 1878. évi márczius 11-én Erdős József, városi tanácsos.

— Márcziusi hó. Hogy szépeinknek legyen mibe mosdani, hogy minél szebbek legyenek, gondoskodott a természet arról s e hó 17-én hóesés volt, úgy hogy három ujnvi vastag hólepel fedte a földet. Márcziusi hóban mosdani pedig a szépség fokozására igen jó.

— Meghívás. A székesfejérvári iparos-egylet betegsegélyző-egylete a békés-csabai iparos ifjak önképző- és segélyző-egylete által B.-Csabán 1878 évi június hó 9., 10. és 11-ik napján az iparos ifjak országos tanácsor gyűlésével kapcsolatban segéd és tanácsor részére rendezett munkakiallítás ügyében, f. évi márczius 24-én, jövő vasárnap délután 5 órakor az egyleti szálló helyiségében általános értekezletet tart, melyre városunkban levő minden iparos-egylet tisztelettel meghívatik és a szives megjelensre felkérödik az iparos-egylet elnökségétől.

— Köszönetnyilvánítás. A fejérmegyei takarékpénztár f. hó 10-én tartott közgyűlése 25 frtot utalványozott ki egyletünk részére. Fogadja a tekintetes takarékpénztár kegyes adományáért leghálásabb köszönetünket. Székesfejérvártól, 1878. márczius 19-én *Az ízr. nöegylet választmányja.*

— A sz.-fejérvári önk. tüzoltó-egylet részére márcz. 5-én tartott zene-estélyének kimutatása. Bevétele: Belépti-jegyekből 374 db. a 60 kr. 224 fr. 40 kr. Felülfizetésekből 58 fr. 30 kr. Tombolából 70 fr. 40 kr. Összesen 353 fr. 10 kr. Kiadás: Számlák szerint 188 fr. 31 kr. Egyenleg 164 fr. 79 kr. Összesen 353 fr. 10 kr. Marad tiszta jövedelem 164 fr. 79 kr. — Felülfizeti szivesek voltak: Felmayer István és fia 10 fr. Schercz Manó 4 fr. 40 kr. Felmayer Károly 2 fr. 40 kr. Simli János 2 fr. 40 kr. Wertheim fia 2 fr. Havranek József 1 fr. 80 kr. Bogyai N. K. A. bíró 1 fr. 40 kr. Baranyai M. 1 fr. 40 kr. Say Rudolf 1 fr. Say József 1 fr. Gebhard Ign. 1 fr. Friedman Ign. 1 fr. Szelke Kristóf 1 fr. Fehér N. 1 fr. Ifj. Kováts Antal 1 fr. Ifj. Schlammálinger József 80 kr. N. N. 80 kr. Kaltenecker Márton 80 kr. Glaser testv. 80 kr. N. N. 60 kr. N. N. 60 kr. Plesch J. 60 kr. Kubik János 60 kr. Felner Károly, Zavaros Ag., Roszberger Imre, ifj. Eibisch Zsig. 50—50 kr. Nagy Ignác, Heisz Alajos, Eitz János, Szammer Imre, Birk J., Balázs Mihály, Krécsi Károly, Clama Alajos, N. N. Bács Károly, Kováts Pál, Felner Soma, N. N. N. N., N. N., Brandstätter Gábor, Deutsch J. A., Veisz L., Jahn Ignác, Schelter Lőrincz, Karl György, Strausz Salamon, Felner Ign., Perl Soma, Meszlényi Lajos, Havranek Ján., Fiáh Imre, Kempelen N., Keresztes Ignác, Felner Lajos, Löw Károly, Reichard Mór, dr. Neumann Armin, Mocsonoky Józsa., Fűster Imre, Schmidt Vilmos, Roszberger János, Klökner Péter, Czenki János, Vierzigmann György, Schnetzer J., Véber Gy. 40—40 kr. Lakos Antal 30 kr. N. N. 20 kr. Schmikl J. 20 kr. Eisler N. 20 kr. Fogadják a nagylelkű adakozók hálás köszönetemet, az egylet nevében: *Deutsch Béla*, pénztárnok.

— A fővárosi Fröbel-egylet közelebb tartott közgyűlésén megyénk főispánja Szögyény Marich Lászlóné örökös tiszteletbeli elnöknevét választott meg, miután a rendes elnökségről lemondott.

— Mándoky Béla a helybeli szintársulat jeles tagja a debreczeni és nagyvárad színházat megkapta a jövő színdényre és most már pályázatot is nyitott. Felhívta azon színészeket, kik a nyári színdényre Nagyváradra, mely május 12-től szeptember utoljájá tart, s a téli színdényre Debreczenbe okt. 1-jétől 1879. évi május 1-jéig tart, szerződni öhajtanak hozzája Székesfejérvárra forduljanak.

— Köszönetnyilvánítás. A megyei takarékpénztár f. hó 10-én tartott közgyűlése az ágostai evang. gyámegylet részére 20 frtnyi segély-adományt szavazván meg; ezen nemes tettéért a szülőkódék nevében hálás köszönetét nyilvánítja az elnökség.

— Felhívás az utazó közönséghez. A budapesti „Haladás” című szabadközművesi páholy által kezdeményezett olvasott újságok gyűjtése a nyilvános kórházakban fekvő betegek számára, már eddig is a legörvendetesebb eredményekre vezetett. A testi bajokban szenvedők az olvasásban találnak szellemi enyhítést és üdülést. A vasuti igazgatóságok már megengedték az újság-gyűjtő szekrények felállítását a pályaudvarokban és az utazó közönség nagy jótéteményt teljesíthet, ha az utazás közben olvasott újságokat a pályaudvar elhagyásakor a gyűjtőszekrényekbe dobja. A „Haladás” végrehajtó bizottsága.

— Emilitésre méltó. Többször volt már alkalom hallani, de különösen a most két legutóbbi vasárnapon reggel fél 8 órakor, midőn ájtatosságomat végezni a főgymnasiun ifjuságnak miséjére mentem; ott megható örömezzettel hallgattam az ifjuságok négyeshangu vegyes-kar által előadott gyönyörű összhangzatos énekeiket, valóban meglepő szép; ugyanazért az ifjuságok, főtiszt Gebaur Izor cistercita-rendű főgymnasiun tanár ur vezetésével, az énekből ezen szép haladását mindkét helyi lapban felemlíteni és az által az énekedvelő ájtatos közönségnek figyelmébe ajánlani szives köteletségének tartja: *egy zene-és énekedvelő.*

— A Vörösmarty-tér csinosítására a tavaszi munkálatok megkezdődtek; úgy látszik az idén még csinosabban lesz berendezve, mint tavál. Szükséges is leend, hogy nagy költönk szobra körül szép virágágyak és pázsit legyen, mert ez csak díszére lesz városunknak.

— Köszönetnyilvánítás. A városi takarékpénztár t. igazgatósága 50 fr., úgy szinte a fejérmegyei takarékpénztár t. igazgatósága 20 fr., a fekete sasban pedig egy vacsoránál lévő társaság 9 fr. 30 krt. voltak szivesek a helybeli önk. tüzoltó-egylet pénztárának ajándékozni, melyekért az egylet nevében hálás köszönetemet nyilvánítom — *Deutsch Béla*, pénztárnok.

— A székesfejérvári takarékpénztár 1878-dik évi február havi üzletkimutatása. Bevétele: Pénztári maradvány jan. hóról 203851 fr. 49 kr. Betétekben 168532 fr. 31

H I R D E T É S E K.

kr. Kölesönökből 12501 fr. Előlegezésekből 1912 fr. Váltókból 103285 fr. 28 kr. Kamatokból 30739 fr. 98 kr. Különféle díjak- és illetékekből 1107 fr. 40 kr. Eladott értékpapirokból 4178 fr. 75 kr. Értékpapír feleslegből 821 fr. 25 kr. Összesen 526929 fr. 46 kr. — Kiadás: Visszafizetett betétekben 141180 fr. 33 kr. Ezek kamataira 475 fr. 40 kr. Ingatlan j. vakra adott kölesön 228000 fr. Előlegezésekre 761 fr. Váltókra 120871 fr. Kezelés és vegyes kiadásra 3624 fr. 45 kr. Ingatlanokra 652 fr. 38 kr. Perköltségre 837 fr. 25 kr. Pénztári készlet febr. 28 án 235727 fr. 65 kr. Összesen 526929 fr. 46 kr.

— **Köszönetnyilvánítás.** A fejmegyei takarékpénztár f. évi márczius 10-én tartott tek. közgyűlése az igazgató választmány becses ajánlatára a székesfejvári iparossegédek betegsegélyző-egyletének segélyezésére 10 frtot kegyeskedett utalványozni, mely kegyes adományért a tek. fejmegyei takarékpénztárnak legmélyebb háláját és köszönetét nyilvánítani szives kötelességének tartja az iparossegédek betegsegélyző-egyletének elnöksége.

— **Az újonczás jelenleg a volt esküvői járásból folyik.** A volt bodajki felső járás jó eredménnyel újonczozott, hisszük a járás is szép eredményt hozand.

— **A tóvárosi olvasókör,** mely városunk egyik legelőrevalóbb külvárosi köre, könyvtárát ismét több művel szaporítja, az eddigi könyvszekrények már nem elegendők a könyvek befogadására, most újabbról kell gondoskodni. Vajha a többi körök is ez uton haladnának.

— **Az idő még annyira benn van a téli folyamban,** hogy még egy ideig gondolni sem lehet a mezei munkák megkezdésére. De hogy az idő, mely egy jó régi közmondás szerint pénz, kárba ne vesszen, a gazda most is találhat elég teendőt. Például most van a legalkalmasabb idő a tavaszi vetőmag tisztítására, gazdasági eszközök beszerzésére, tisztítása- és javítására, hogy ne akkor kelljen erre is az időt vesztegetni, mikor majd beáll a mezei munkák ideje.

— **E lapok mult számában** tévesen volt említve, hogy Fejérvárott eddig már 12 lap jelent meg, mert biz ennél több látott napvilágot. Városunkban eddig ugyanis megjelent 13 lap; ezek közül szaklap 2, társadalmi lap 5, éleztlap 5, hirdetési lap 1 jelent meg; politikai tartalmu egy sem volt még, tehát ez lenne az első, melyet Kertész L. adna ki.

Szerkesztői üzenetek.

Egy dalárdistának. Helyben. Önök oly zokon vették azt a néhány sorny pikáns megjegyzést és szörnyen mérgelednek. Lássák engem jobban megsértett, mert „Miska bácsinak“ nevezett és még sem haragszom. Egyszer egy görög bölcset valamely szemtelen az utcán arcul csapott s midőn a bölcsek békén túrta azt, barátai figyelmeztették, hogy miért ne panasználja be a bíróságnál, — mit is? — felelt az a görög bölcse.

L. G. urhölgynek. Helyben. Elég elms és folyékony; de egész osztályt nem szabad céltáblánl kitűzni. Maradjon nagyság az általánosságban is fog használható teremteni.

Olcsó orvosság!

Mindenki tudja mily hatóságos szer a kátrány, bronchitis, sorvadás, hurut, meghűlés és általános torok- és mellbetegségekben. Sok beteg, kinek e szer hasznos lehetne, kellemlen ize miatt be nem vehető s a sok ügygyel-bujjal járó készítése a kátrány viznek is betudható. Ma, hála Guyot ur leleményes eszköznek, mindezen nehézségeken segíve van. Guyot párisi gyógyszerésznek sikerült a kátrányt gyenge hártya borítékba zárni s tokocsakban labdacs nagyságban előállítani. Ezen labdacok minden evés után bevéve a legeszkélyebb utózt sem éreztetik. A belsően azután az elzárt kátrány tokocská felnyílik és a kátrány győgereje a leggyorsabbán mutatkozik. E tokocskák elpusztíthatatlan tartósságuk s még a felnyílt üvegekben is teljes hatásuk maradnak még évek után is.

Guyot kátrány tokocskáinak használata a leghatóságosabb győgymód, a melynek használata naponta 10—20 krajczárba kerül s melynek használata minden további győgyszer, tisánok stb. használatát nélkülözhető teszi. Mint minden jó szernek, úgy ennek is vannak utáncói, azért Guyot ur csak azon üvegek valódiságát ismeri el, melyek neve irását 3-féle színben tüntetik fel.

Székesfejvári raktár: Diebálla György és Say Adolf urak győgyszertárában.

Gabona-ár márczius 20-án.

100 kilogramm	frt	kr	frt	kr	frt	kr
Tiszta buza	11	40	11	30	11	20
Kétszeres	7	70	7	60	7	50
Rozs	8	—	7	90	7	80
Árpa	8	50	8	40	8	30
Zab	6	70	6	60	6	50
Kukorica	7	50	7	40	7	30

Felelős szerkesztő: Boross Mihály.

Uj üzleti jelentés!
A n.é. helybeli és vidéki közönségnek!

Midőn ismert egyéniségem mai napon új vállalat kezdésébe bocsátkozok, bátorkodom figyelemzetni mindazon tisztelt ismerőseimet, kik évekkel ezelőtt teljes bizalmukkal halmoztak el és meggyőződést szereztek üzleti tapintatosságomat illetőleg, melyet gyakorlott házaknál, mint: Felner Samuel, Lustig Manó és Schiller Lipót urak kereskedésében nyertem, hogy saját nevem alatt a »Prófétához« címzett, egy a mai igényeknek megfelelő

divat- és vászonkereskedést

a legjobb minőségű árukkal szereltem fel.

Hogy törekedni fogok a nagyérd. közönséget minden tekintetben **jutányos árak és legjobb minőségű áruk által** kielégíteni, kezeséget nyujtok, ha tudatom, hogy kizárólag elsőrendű versenyképes gyárosokkal léptem összeköttetésbe.

Cikkeim közül említésre méltónak tartom elősorolni:

Legdivatosabb ruhakelméimet; **Selyem- és Patent-bársony;**
Francia Creton, Percail és Batistokat; **Legujabb Oxford-kelmék;**
Rumburgi, hollandi, Creas, Chiffon; **Moull, Tarlatan, Crépe-Lisse és Or-**
Hegyi és sziléziai vásznakat; **gantín stb. stb.,**
mely elősoroltak, ugy más számtalan cikkek valódiságáért kezeskedve, azokat **bámulandó oleo** jegyzések mellett áruba bocsájtom.

Kérve a n. érd. közönség kegyes pártfogását
mely tisztelettel

Ifj. EIBISCH ZSIGMOND,

a »Prófétához« címzett divat- és vászonraktár tulajdonosa.

Nádor-utca Szekerák és Hornyánszky urak kereskedése mellett.

Möller's Thran, in dessen eigenen Fabriken an den Fangplätzen, **Lototen-Inseln** (Norwegen) aus frischen ausgesuchten Lohern bereitet, ist von **Hassgelber natürlicher Farbe** bei angenehmen olivenölarthigen Geschmacke, fast geruchlos und kann vermöge seinen leichten Verdaulichkeit selbst von dem schwächsten Magen vertragen werden.

Der **Thran** wird vom Fabrikanten selbst in Flaschen gefüllt und mit Original-Etiquette und Capsel versehen, ist daher das einzige Product seiner Art, bei welchem jede wie immer geartete Fälschung und Manipulation von Seite der Zwischenhändler ausgeschlossen wird; Consumenten wird somit eine erhöhte Garantie geboten, ein reines **Naturproduct** zu erhalten mit allen seinen ihm ursprünglich inwohnenden heilenden Eigenschaften, die sich bei Krankheiten, wie: **Brust- und Lungenleiden, Skropheln, Drüsenkrankheiten, Schwächlichkeiten etc.** vorzüglich bewähren.

Um dem vom grossen Publicum gehegten Vorurtheil zu begegnen, dass „brauner Thran“ medicinisch wirksamer sei als die **blassgelben, sogenannten weissen** Sorten, so empfehle ich die jeder Flasche beiliegende Abhandlung über **Thran, seine Bereitung und Verfälschung** einer geneigten Beachtung.

Ausstellung 1876, Philadelphia gegen sämtliche Concurrenz der Welt der einzige erste Preis.
Zu beziehen durch alle renommirten Apotheken und Materialwaaren-Handlungen der Monarchie.
General-Depot in Wien: Paul Eckard III., Heumarkt 7.
Preis per Flasche Oe. W. fl. 1.
Depot:
Diebálla György,
Apotheke in Stuhlweissenburg.

Van szerencsém a t. közönség tudomására juttatni, hogy a Frommer A. Hermann-féle budapesti cég magkereskedésének képviseltetésével én bizattam meg, minélfogva mindenemü gazdasági, konyhakerti s virágmagvak legjobb minőségben a legjutányosabb árak mellett nálam mindenkor kaphatók. Nagyban megrendelések általán pontosan eszközölteknek. Székesfejvárott, 1878. márczius 15.

MANDL ADOLF,
Ferenéz-rendiek épületében, Prohászka ur üzlet mellett.
Central-Bureau für den

WAAREN- & PRODUKTEN-VEHRKEHR!
Landwirthschaftliche-, Industrie-, Berg- & Forstprodukte! Ein- und Verkauf von Waaren & Landesprodukten commissionsweise, Muster und Commissions-Lager, auch können Baar-Vorschüsse in jeder Höhe sogleich gegeben werden; zu etwaigen grösseren Operationen stehen im Bedarfsfalle bedeutende Fonds zur Verfügung, coulante & prompte Bedienung zugesichert. Allgemeine Handels-Agentur für Ex- & Import-Commission mit Vertretungen im In & Auslande und mit ehrende Verbindungen auf allen grösseren Handels-, Industrie- & Hafenplätzen Europas von Leo Binder, Wien, Kärntner-Ring 1, & verl. Kärntnerstrasse 55, (in Wien, etablirt seit 1854.)

Separat-Abtheilung des humanitären Instituts für **Beamtenwesen & Placirungen** höherer Kategorie beiderlei Geschlechtes. **Stellessuchende**

vom Kaufmännischen-, Technischen-, Forst-, Landwirthschaftlichen-, Cultur-, Industrie-, Kunst-, Musik-, Gesang-, Wissenschaft-, Lehr- & Erziehungsfach beiderlei Geschlechtes, letztere auch mit Sprach-, Gesang- und Musikkenntnissen werden seit Jahren in bekannter Solidität und Fachkenntniss den geehrten Herren Principalen, Industriellen, Anstalten, Gesellschaften, hohen Herrschaften und Familien genau nach Wunsch & zur besten Zufriedenheit kostenfrei anempfohlen und zugewiesen fern von jeder Gewinnsucht fern von jedem pekuniären Eigennutz, es wird nur in rein humanitären Absichten, aus angestammter purer Menschenfreundlichkeit, in aufopferungsvoller wahrhaft väterlicher Fürsorge ein rein humanitäres Ziel damit verfolgt.

Leo Binder
General-Agent, Inhaber & Gründer dieses humanitären Instituts, Wien, Stadt, verl. Kärntnerstrasse 55.

Hirdetmény.

A székesfehérvári kereskedelmi bank 1878. márczius 17-én tartott rendes évi közgyűlésének határozata folytán az 1877. évre megállapított osztalék, azaz részvényenkint **tíz forint o. é.** 1878. márczius 18-ától az intézet pénztáránál felvehető, mely alkalommal az eddigi ideiglenes részvény elismervények helyett 100 forintról szóló ideiglenes részvények fognak kiszolgáltatni. **Székesfehérvári kereskedelmi bank.**

Hirdetmény.

Egy a cserneyi határban a Galya folyón a bodajki vasuti állomáshoz körülbelül mintegy egy órai távolságra levő — alulcsapó, kétkerekű, dupla szerszámú, jó karban álló, faszindely tetővel fedett **vízi malom,** melyhez két szobát, konyhát, kamrát és istállót magában foglaló lakház és 2 1/2 hold gyümölcsös-kert is tartozik, — vízjoggal együtt szabad kézből örök áron eladó. A venni szándékozónak bővebb értesítést ad a cserneyi körjegyzői hivatal. (Posta: helyben.)

Megérkeztek

a legujabb tavaszi és nyári női ruha mosókelmék, valóban meglepő újdonságok a divat terén, melyek annál inkább megtekintésre méltók mivel izléses minták és aránylag igen jutányos árak által kiválnak. Legujabb szabású felöltők, valamint napernyők, ugy női- és férfi-czipők nagy választékban találhatók raktárunkon. Felhivjuk erre a helybeli és vidéki t. hölgyvilág figyelmét, egy-szersmind a vidéki közönség tudomására hozzuk, hogy kívánatra szőr-, valamint mosókelmékből bérmentve küldünk mintákat.

Mély tisztelettel
Schlesinger L. és társa.
Székesfejvárott, nádor-utca.

Nyomatott Székesfejvárott a „Vörösmarty“ könyvnyomdában.